RETTENS DOM (Tredje Udvidede Afdeling)

16. september 1998 *

I sag T-28/95,

International Express Carriers Conference (IECC), Genève (Schweiz), ved advokaterne Éric Morgan de Rivery, Paris, og Jacques Derenne, Bruxelles og Paris, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Alex Schmitt, 62, avenue Guillaume,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, først ved Francisco Enrique González-Díaz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og Rosemary Caudwell, der er udstationeret som national ekspert ved Kommissionen, og derefter ved Rosemary Caudwell og Fabiola Mascardi, der er udstationeret som national eksport ved Kommissionen, som befuldmægtigede, bistået af barrister Nicholas Forwood, QC, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

sagsøgt,

* Processprog: engelsk.

angående en påstand om, at det fastslås, at Kommissionen har udvist passivitet, idet den ikke har taget stilling til en af sagsøgeren indgivet klage i henhold til EF-traktatens artikel 85 og 86 (IV/32.791 — Remail),

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Tredje Udvidede Afdeling)

sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne C. P. Briët, P. Lindh, A. Potocki og J. D. Cooke,

justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter mundtlig forhandling den 13. maj 1997,

afsagt følgende

Dom

Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

1 International Express Carriers Conference (herefter »IECC«) indgav den 13. juli 1988 en klage til Kommissionen i henhold til artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86 (EFT 1959-1962, s. 81, herefter »forordning nr. 17«) vedrørende foranstaltninger til imødegåelse af remail-praksis, som var truffet af visse europæiske offentlige posttjenester.

2 Efter brevveksling fremsendte Kommissionen den 23. september 1994 en skrivelse til IECC i henhold til artikel 6 i Kommissionens forordning nr. 99/63/EØF af 25. juli 1963 om udtalelser i henhold til artikel 19, stk. 1 og 2, i Rådets forordning nr. 17 (EFT 1963-1964, s. 42, herefter »forordning nr. 99/63«), hvori den meddelte, at den ikke agtede at tage IECC's klage til følge for så vidt angik den del, der vedrørte traktatens artikel 85. Kommissionen anmodede derfor IECC om at fremsætte sine bemærkninger hertil.

3 Den 23. november 1994 fremsendte IECC sine bemærkninger til Kommissionen og opfordrede den samtidig i medfør af EF-traktatens artikel 175 til at tage stilling til hele klagen.

4 IECC var af den opfattelse, at Kommissionen trods opfordringen hertil ikke havde truffet en afgørelse, og den 15. februar 1995 har sammenslutningen herefter anlagt nærværende sag.

5 Den 17. februar 1995 fremsendte Kommissionen en endelig beslutning til IECC, hvorved klagen for så vidt angår den første del heraf, der vedrørte EF-traktatens artikel 85, blev forkastet, og med hensyn til den anden del af klagen fremsendte Kommissionen samtidig en skrivelse i henhold til artikel 6 i forordning nr. 99/63, hvori den redegjorde for grundene til, at den ikke kunne imødekomme anmodningen.

6 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Tredje Udvidede Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling. Som led i foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse har Retten opfordret visse af parterne til at fremlægge dokumenter og besvare spørgsmål, enten skriftligt eller mundtligt i retsmødet. Parterne har efterkommet disse opfordringer.

7 Ved kendelse afsagt af formanden for Tredje Udvidede Afdeling den 12. marts 1997 er sagerne T-28/95, T-110/95 og T-133/95, der er anlagt af den samme sagsøger, og som med hensyn til genstanden har forbindelse med hinanden, forenet med henblik på den mundtlige forhandling, jf. procesreglementets artikel 50.

8 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret Rettens spørgsmål i retsmødet den 13. maj 1997.

Parternes påstande

9 Sagsøgeren har i stævningen nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at Kommissionen har tilsidesat traktatens artikel 175, idet den ikke inden to måneder efter modtagelsen af den i sagsøgerens skrivelse af 23. november 1994 indeholdte udtrykkelige opfordring i henhold til traktatens artikel 175 tog stilling til de dele af klagen af 13. juli 1988, som senere suppleret, der vedrørte anvendelsen af traktatens artikel 85 og 86.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, også selv om Kommissionen efter sagens anlæg måtte træffe en sådan afgørelse, at Retten finder, at sagens genstand er bortfaldet.

10 I replikken har sagsøgeren nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at den af IECC anlagte sag efter den 17. februar 1995 ikke længere har nogen genstand, idet Kommissionen denne dag imødekom den opfordring, IECC fremsatte den 23. februar 1994.

— Det fastslås i overensstemmelse hermed, at det er ufornødent at træffe afgørelse om sagens genstand.

— De argumenter, Kommissionen har fremført i svarskriftet af 5. april 1995, forkastes i det hele.

— Kommissionen tilpligtes i overensstemmelse med procesreglementets artikel 87, stk. 6, at betale sagens omkostninger.

11 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Frifindelse, subsidiært fastslås det for så vidt angår traktatens artikel 86, at sagen er blevet uden genstand fra tidspunktet for fremsendelse af skrivelsen i henhold til artikel 6 i forordning nr. 99/63.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Passivitetspåstanden

12 Der er enighed mellem parterne om, at når henses til de foranstaltninger, Kommissionen har truffet efter sagens anlæg, er denne blevet uden genstand.

13 Det må derfor fastslås, at det er ufornødent at træffe afgørelse om sagsøgerens påstande vedrørende sagens realitet.

Sagens omkostninger

14 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 6, er Retten frit stillet i sin afgørelse om sagens omkostninger, når det er ufornødent at træffe afgørelse om sagens genstand.

15 For så vidt angår den første del af klagen vedrørende traktatens artikel 85 må det fastslås, at Kommissionen ved skrivelse af 23. september 1994 tog stilling i overensstemmelse med traktatens artikel 175, og at den opfordrede IECC til at fremsætte sine bemærkninger hertil. I svaret af 23. november 1994 fremsatte IECC ikke kun sine bemærkninger, men den opfordrede også på ny Kommissionen til at tage stilling til klagen. Imidlertid gælder, at et passivitetssøgsmål, som støttes på en opfordring til at handle, som er fremsat over for Kommissionen samtidig med klagerens besvarelse af en skrivelse i henhold til artikel 6 i forordning nr. 99/63, er anlagt for tidligt, idet Kommissionen må have en rimelig frist til at undersøge sagsøgerens bemærkninger, før den er forpligtet til at træffe endelig afgørelse om klagen.

16 For så vidt angår den anden del af klagen vedrørende traktatens artikel 86 må det fastslås, at Kommissionen først den 17. februar 1995, dvs. to dage efter anlæggelsen af passivitetssøgsmålet mod Kommissionen, tog stilling i overensstemmelse med artikel 175 ved fremsendelse af en skrivelse i henhold til artikel 6 i forordning nr. 99/63.

17 Hver part findes herefter at burde bære sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Tredje Udvidede Afdeling)

1) Det er ufornødent at træffe afgørelse om sagens genstand.

2) Hver part bærer sine omkostninger.

Vesterdorf Briët Lindh

Potocki Cooke

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 16. september 1998.

H. Jung B. Vesterdorf

Justitssekretær Præsident